

til Raadighed. Med den Udvikling, der er foregaaet i Fiskeriet, idet man mere er gaaet over til søgaaende Fiskeri, hvorfor Kutterne maa være større og Motorerne derfor ogsaa maa være større, er det rimeligt, at der er Brug for Penge til Indlæggelse af større Motorer, og jeg mener, dette er en god Maade at komme disse Mennesker i Møde paa, idet de saa kan faa deres Fartøj ordentligt i Stand, saa de kan drive deres Erhverv. Jeg ved ikke, hvordan det stiller sig med de Midler, der har været anvendt i Aar, om Afdrag og Renter er gaaet ind saaledes som ventet, eller der har været noget Tab for Staten, men det kan vi naturligvis faa Oplysning om i Udvalget. Ganske vist ser jeg, at der skal indgives en aarlig Beretning om Laanevirksomheden til Tingenes Finansudvalg, men jeg kunde ogsaa ønske her at faa at vide, hvordan det stiller sig. Om man skal gaa længere ned end til 15 Tons, ved jeg ikke, men det kan jo overvejes nærmere i Udvalget.

Jeg kan tilsige mit Partis Støtte til Forslagets hurtige Fremme.

Niels Petersen: Hvad det drejer sig om ved det foreliggende Lovforslag, er jo at gaa videre ad den Vej, der saa længe og med saa gode Resultater er blevet fulgt. Anvendelsen af Motorfartøjer staar i nøjeste Forbindelse med den stærke Udvikling af navnlig det søgaaende Fiskeri, der har fundet Sted i den sidste Snes Aar, og hvis der ikke var blevet givet Statsstøtte dertil, kunde denne stærke Udvikling af Fiskeriet ikke have fundet Sted, fordi det vilde have været umuligt for Fiskerne alene ved egen Hjælp at tilvejebringe Midlerne dertil. Nu foregaar jo hele det søgaaende og en stor Del af Kystfiskeriet ved Motorfartøjer. Det er ogsaa nødvendigt eller i høj Grad formaalstjenligt, og ogsaa i væsentlig Overensstemmelse med Dansk Fiskeriforenings Andragende, at der ydes Laan til Indsættelse eller Fornyelse af Motorer i ældre Fiskerifartøjer i Forbindelse med Hovedreparation. Da Sagen vil blive Genstand for Forhandling i et Udvalg, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, hvor gamle de paagældende Fartøjer skal være. Dette og enkelte andre Punkter er jo blevet fremdraget af ærede foregaaende Talere, og jeg kan tiltræde de Betragtninger, der her er blevet anstillet. Under den kommende Udvalgsbehandling faar vi nu Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal og faa de Oplysninger, som kunde være hensigtsmæssige eller paakrævede.

Det uheldige i, at der ikke kan gives Panteret i Fiskerifartøjer i de sønderjydske

Landsdele, er jo fremdraget Aar efter Aar. Før en Omordning af den Lovgivning, som vedrører Panteretten i det hele taget, foreligger, vil der vel ingen Forandring ske, og det nytter vel neppe at rette en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister angaaende dette Spørgsmaal; han vil formodentlig give det samme Svar, som er givet tidligere, at det ikke henhører under hans Ressort. Men uheldigt er Forholdet, hvad der ogsaa fra denne Plads atter og atter er blevet fremdraget af Ordførerne for de Lovforslag, der har foreligget om Fiskerilaan, og det vilde være i højeste Grad heldigt, om man naaede til at faa ensartede Regler for de sønderjydske Landsdele og det øvrige Land.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder, men paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og til saa hurtigt Behandling som muligt.

Landbrugsministeren (Bording): De fire ærede Partiordførere har jo alle udtalt deres Beredvillighed til at støtte Lovforslagets Gennemførelse, og jeg skal bringe dem en Tak for denne Velvillie. De Indvendinger, der er gjort mod Forslaget, angaar nærmest det nye Forhold, der er kommet med i Forslaget, nemlig at man fremtidig ogsaa kan give Laan til ældre Fartøjer til Indsættelse af nye Motorer, og det, man har gjort Indvendinger imod, er navnlig de to Bestemmelser, at der ikke kan gives Laan til Fartøjer under 15 Tons, og at det skal være Fartøjer, som ikke er over 10 Aar gamle. Jeg forstaar meget vel, at man kan være noget betænkelig ved disse Bestemmelser, men paa den anden Side maa man jo erindre — og det føler jeg mig ogsaa overbevist om, at Ordførerne er enige med mig i —, at man her er inde paa et Gebet, hvor Risikoen for Statskassen er noget større end tidligere, derfor skal man være noget forsigtig og søge at finde saadanne Former, at Statskassen ogsaa paa dette Punkt kan undgaa at faa Tab, som ikke vil være rimelige. Om det netop er det rigtige, Ministeriet har truffet ved disse Bestemmelser, tør jeg naturligvis ikke sige, og jeg skal være villig til at forhandle derom med det Udvalg, som bliver nedsat angaaende Lovforslaget. Jeg vilde efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Ludvigsen fremkom med, tro, at det er nogenlunde det rigtige, naar jeg har sat Grænsen ved 15 Tons. Det ærede Medlems personlige Opfattelse var, at det havde være rimeligere at komme højere op, men Flertal et af Fiskerne vil længere ned, og det tyder jo paa, at man i Ministe-